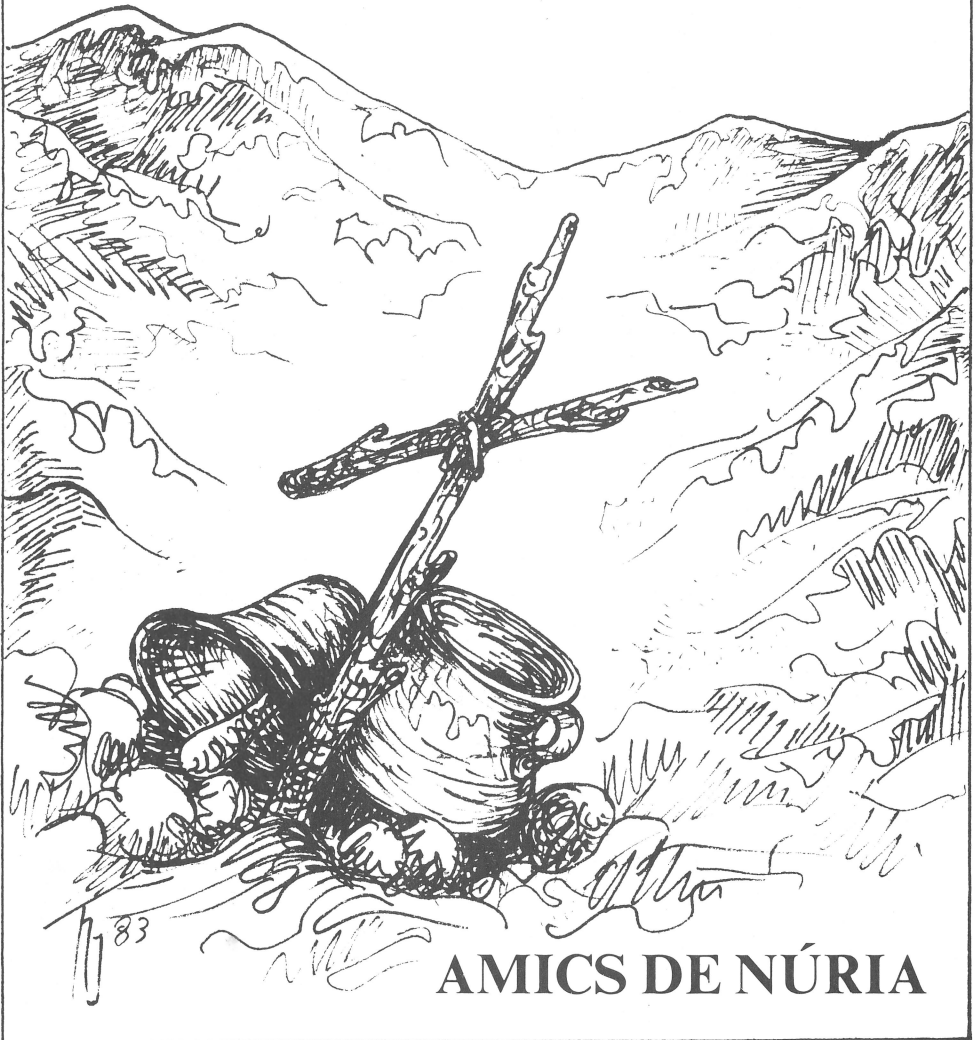

BUTLLETÍ NÚRIA

AMICS DE NÚRIA

EL PRESIDENT I LA JUNTA DE GOVERN,
DE LA LLIGA ESPIRITUAL DE LA
MARE DE DÉU DE NÚRIA,
US INVITEN A PARTICIPAR
EN ELS ACTES COMMEMORATIUS
DEL XXV ANIVERSARI DE LA SEVA FUNDACIÓ.
ESPEREM I CONFIEM RETROBAR-NOS TOTS.

LA MARE DE DÉU DE NÚRIA PATRONA DELS ESQUIADORS

Mare de Déu de Núria, que fa tants segles regneu en aquestes altes valls blanques de neu i contempleu amb mirada de mare totes les terres catalanes, rebeu la nostra ofrena i escolteu la nostra oració.

Som els esquiadors catalans, que atrets per la llum i la puresa de les crestes nevades del Pirineu refem el nostre cos i el nostre esperit en el joc i en la llibertat de l'esquí.

Venim a dir-vos que sou la nostra patrona. Us demanem la vostra benedicció per les nostres famílies i per les nostres institucions. Augmenteu-nos la fe, conserveu-nos la salut i l'alegria, salveu la puresa de les muntanyes i de la natura, i feu de la nostra Catalunya un país ben unit i estimat per tots els seus fills.

(De l'oració dels esquiadors a la seva Patrona, en el 75 aniversari de l'esquí català).

XXV ANIVERSARI I ANY SANT

Alegrem-nos i donem gràcies a Déu per la coincidència en el temps del XXV aniversari de la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria amb l'Any Sant de la Redempció.

Així com l'aniversari dels Amics de Núria i la seva commemoració ens invita a enaltir i imitar les excelsas virtuts de la nostra Mare i Senyora, la Santíssima Verge Maria, també l'Any Sant ens fa girar el cap endarrera per contemplar els beneficis de la Redempció, al llarg dels segles transcorreguts, sobre el poble de Déu i sobre tota la humanitat redimida del pecat i de la incertesa del futur donant pas a l'esperança envers la vida eterna i la glorificació de totes les coses en el Crist.

És veritablement providencial que poguem unir les dues efemèrides en el Santuari de la Mare de Déu de Núria, per ser un dels llocs escollits pel Bisbat d'Urgell per a lucrar la indulgència del Jubileu de l'Any Sant que ens obté el perdó de les nostres culpes i de les penes merescudes i prendre part en la celebració comunitària que celebrarem, si a Déu plau, a Núria, en el transcurs del romiatge anunciat per Sant Joan d'enguany.

Per adonar-nos de com escau celebrar l'any sant en un santuari marià, hem emmanllevat del Concili Vaticà II les paraules que expliquen la maternitat espiritual de Maria: «Concebent el Crist, donant-lo a llum, criant-lo, presentant-lo al Pare en el temple, sofrint amb el seu Fill morent a la creu, col·laborà a l'obra del Salvador en un grau totalment singular, per l'obediència, la fe, l'esperança i un amor ardent, amb vista a restaurar la vida sobrenatural de les ànimes. És per això que ens va ser mare en la línia de la gràcia».

Obrim el nostre esperit a la confiança en la nostra Mare que ens concedirà a Núria el goig de rebre la indulgència plenària, que indica el perdó absolut de Déu i la seva totalitat que vol dir rebre aquell dia la plenitud redemptora. Així sia.

Creiem que la cosa s'ho val encara que ens costi algun sacrifici. L'anada a casa de la Mare, per voluntat de l'Església, ens aconseguirà el do de l'amistat total amb Déu, bé suïm de la nostra vida temporal i eterna.

Josep Bagunyà

**CADA AMIC DE NÚRIA
UN ALTRE AMIC**

RECORDANT ELS PRINCIPIS

Deixeu-me recordar el com va ésser que es formés la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria, que enguany compleix vint-i-cinc anys de vida.

Tots aquells que ja hem doblat o triplicat aquest aniversari, sabem que en aquells temps, per causes alienes a nosaltres estavem desunits social i espiritualment, i en recordança de la nostra vida anterior, en que les famílies per fugir dels mirallets de la ciutat i de la monotonia feineria de cada dia, buscàvem la pau a les muntanyes i naturalment els cristians a més d'aquest descans, al concòrrer a romiatges i aplecs dels nostres santuaris i ermites, trobavem també la pau espiritual. La meva família era de les que es passava l'estiu a Montserrat, rellevant-se els oncles i ties d'acord amb les vacances llurs, l'estada a les cel·les, on l'àvia socarrel familiar, portava el timó i els néts disfrutàvem de valent corren per aquells torrentals i bardissals. O sigui que la meva afició a les altures, ja la tenia a la sang, i per postres el meu oncle i padrí era un aimant de l'excursionisme, d'aquells que amb pantalons bombats i benes a les cames, feien dir a la gent en veure'ls, que els faltava un bull. Sota el seu guiatge vareig començar a caminar pel nostre bell país i admirar les seves bel·leses naturals, i els seus monuments artístics.

Després del Montserrat de la meva infantesa, les cames de la joventut em portaren cap el Montseny i serra del Cadí i com a cimera d'aquest delit d'altura: Núria, la de les neus i geleres eternes; perquè llavors, fa seixanta anys no passava com ara, que a l'estiu es fon i desapareix la neu; tot l'any era nevat i pujaves a peu pel camí que després va seguir el cremallera i trobaves geleres a tots els racons, que un any per l'altre s'anaven afermant a les roques, només deixant passar el regalim d'aigua que l'escalf de la terra destilava del ventrell de les geleres, creant una font, que en la seva remor i cantarella calmava la nostra set i cansament de cames. Aquesta devoció a Núria i a la muntanya perdurà en tota la meva joventut i no passava any que no hi fes estada o anada amb alguna romeria. De promès, amb la que seria la meva dona, i després casats, ja no hi faltaren cap estiu i com nosaltres moltes altres famílies, que hi coincidíem en temps i aficions o manera de pensar; sortíem periodicament a fer excursions curtes i llargues de hores i dies, segons ens permetia la meteorologia i d'aquestes passejades col·lectives-familiars, una vegada el Dr. Bassols, que per la seva feina no podia estar-se com nosaltres molts dies seguits, i que els aprofitava, podríem dir-ne d'una manera intensiva, sadollant-se de muntanya i d'oxigen a pleret, acordarem tot just baixar ell del cremallera d'arribada que l'endemà fariem excursió a Coma de Vaca pel camí dels enginyers. Fou una excursió que deixà record, amb petits incidents que normalment es presenten en un grup heterogeni de persones i edats, si mal no recordo em sembla que erem uns vint-i-set. En arribar al refugi de pastors que allà hi ha, ferem un llarg descans i cantarem. Ferem un «piscolabis» i com que era al mig dia, saludarem la Verge Maria, amb l'Àngelus i cant de la Salve i refermarem la nostra fé amb el Crec en un Déu.

De tornada el camí es feu més costerut i varem tenir que carretejar mes temps els petits, que era la seva primera excursió llarga (més de vuit hores caminant), però amb la sana alegria d'haver assolit una fita, (aquell dia, ni un nuvol, ni una boira varen enterbolir l'excursió) tornarem al Santuari.

L'idea va sortir del Dr. Bassols en la reunió del vespre d'aquell mateix dia; reunió que feiem les persones grans, comentant les incidències de la jornada i altres coses que ens portava la radio o el cremallera i mentre esperaven l'hora del Rosari. Com dic, el Dr. Bassols se l'hi va ocórrer de dir que aquella germanor que imperava en totes les nostres famílies durant l'estiu a Núria, perquè no la podiem perllongar durant tot l'any en la nostra estada habitual casolana per poguer seguir units i organitzar actes culturals i visites de germanor evangèlica, sota el mantell i advocació de la Mare de Déu de Núria. Una vegada a Barcelona, en seguiren parlant molts dies, doncs de pas a casa seva quan sortia de l'hospital Clínic passava per casa a beure's un got de llet, fins que prengué l'acord de convocar-nos a una reunió a la Parròquia de Núria de Barcelona i amb el beneplàcit de tots els reunits es fundà la Lliga Espiritual de la Mare de Déu de Núria – Amics de la Vall de Núria. I d'aquest fet ara en celebrem els vint-i-cinc anys.

Eugeni Barberà

*Grup fundacional dels «AMICS DE NÚRIA» a Coma de Vaca agost de 1957.
Famílies Bassols, Bagunyà, Barberà, Corominas, Mascaró, entre altres.*

UNA ACTA HISTÒRICA – 15 de juny del 1958

Totes les actes i documentació que es guarden en un arxiu tenen valor històric, ja que serveixen a les generacions posteriors per a poder saber les actuacions, idees i realitzacions dels integrants d'una entitat; i així confeccionar-ne la història.

Els «Amics de Núria» tenim ja una història considerable. Serà bo donar a conèixer el text íntegre de l'Acta corresponent a la primera manifestació pública de l'Entitat. Serà motiu de recordança per a molts, i de descoberta per a d'altres. Heus-la aquí:

«En la Ciutat de Barcelona i Parròquia de Núria el dia 15 de juny a les 9 del matí, es celebrà la tan esperada festivitat del naixement d'aquesta Comfrària de la Verge de Núria, amb una solemne Missa de Comunió General, oficiada per tres sacerdots, predicant un sentit sermó marià i nurienc el Rd. P. Antoni Figuerola O.S.F. Estant la part coral a càrrec de l'Orfeó Laudate.

«L'església presentava un aspecte impressionant amb tots els llums encesos i l'altar garnit de flors blanques, que donava un ambient d'inspiració i devoció mariana excel·lent».

«La Parròquia, amb capacitat per a 400 persones, estava completament ocupada, encara es veien persones dretes sense poder seure. Al final de la Missa es cantaren tres estrofes dels Goigs, que el públic poqué seguir per mitjà d'un es tampes-recordatori que es distribuïren a tots els assistents en la colecta efectuada per dos membres dels «Amics».

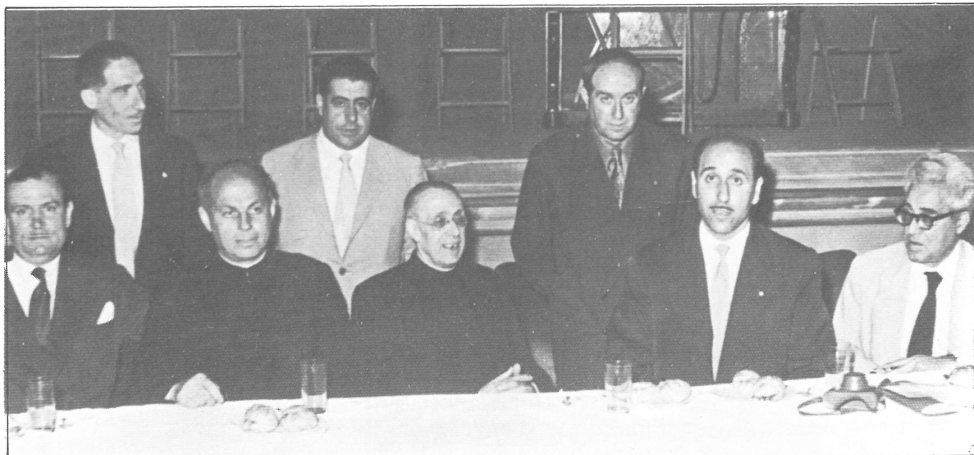
«Finalitzat l'acte religiós ens dirigirem a esmorzar amb germanor, al carrer d'Aribau al «Club Diagonal». La presidència fou ocupada pel Sr. Rector Dr. Homs, el P. Figuerola, Sr. Pallàs, representant a la «Societat Núria S.A.», Dr. Bassols, president de la Comfrària, Srs. Mascaró, secretari, Torrell, representant dels «Amics dels Goigs», i Barberà, de les famílies de la Comfrària».

«Durant l'esmorzar el Secretari llegí dues cartes, una del Sr. Bisbe de la Seu, donant la benedicció de la constitució de la Comfrària, i l'altra del Pare Hilari d'Arenys de Mar, Cap., excusant-se de no poder assistir i que és a tots els nostres actes com a present».

«El Sr. President, Dr. Bassols, inicià el parlament de ritual manifestant la finalitat de la constitució de la Comfrària: donar una plena vida espiritual al Santuari de Nostra Dona de Núria, des de la nostra Ciutat i demés indrets de Catalunya, estar tots units i organitzar actes preparatius per poder donar major esplendor a les festes del Santuari. Remarcà els punts a seguir; que s'havia notificat a 1228 Núries, a més de trenta famílies nuriencs que esperavem efectuar uns altres tràmits per multiplicar la constitució de la nostra organització per a major Glòria de Déu i de la Verge Santíssima; finalment ens animà per què tots posem el nostre empenyo en aquesta obra, la qual ha de ser també labor de tot-hom».

«El Sr. Torrell llegí un magnífic verset que composà nostre benvolgut nurienc Sr. Mas, el qual no pogué assistir a l'acte i que fou molt aplaudit».

«El Sr. President invità als reunits de què si hi havia algú que volgués expressar la seva voluntat ho podria fer tot seguit, sortint un Sr. dels assistents i manifestà que aprofitava l'ocasió de que hi havia el representant de «Núria S.A.», de manifestar que pregava de que els preus en el Santuari es nivellessin una mica tota vegada que resultava molt car pujar-hi per les famílies, tant a la part de l'Hotel com a les cel·les».

Acte constitutiu dels «AMICS DE NÚRIA». 15 de juny de 1958. Srs. Corominas, Barberà, P. Figuerola, Sr. Pallàs, Mn. Homs, Sr. Mascaró, Dr. Bassols, Sr. Torrell.

«El Sr. Pallàs, representant de «Núria S.A.» contestà molt amablement de que pregaria al Consell d'Administració, de la revisió dels preus actuals, però que havia de tenir-se en compte, de que els components del consell no havien cobrat mai dividents ni guanys i que constantment s'efectuen en el Santuari obres de molts milions per engrandir la bellesa de la Vall i del Santuari».

«Per fi el P. Figuerola parlà donant ànim a tots per que treballem i anem endavant amb la nostra obra ja empresa, de la qual porta la bandera el nostre president Dr. Bassols, acabant l'acte a les 11,15 del matí».

«El Dr. Bassols junt amb el seu Sr. Pare, el qual és el tresorer de la Comfraria, van satisfer la despesa dels esmorzars sobrants i els donaren al Sr. Rector a fi de repartir-los entre la mainada de la Catequesis, escolanets i demés persones necessitades a criteri del Sr. Rector, quedant pendent de què es manifestarà a tots nosaltres el total dels pagaments a cobrir a parts proporcionals».

«De lo que donen fe present el Secretari».

Va signat per Reinald Mascaró. amb el vist del president Ramón Bassols, i el segell de l'Entitat.

A l'acte s'hi va adherir, però n'excusà l'assistència la Junta del Centre Excursionista de Catalunya, ja que coincidia amb la festa de Sant Bernat, patró dels excursionistes que era homenatjat per aquella Entitat.

Altra carta d'adhesió fou la dels «Amics dels Goigs», que s'alegraven i ens desitjaven molts anys de vida segons escrit del seu president Carles Babot.

Els devots de Santa Maria de Núria i aimants de la Vall, començavam a caminar amb entusiasme i seguretat, disposats a mantenir i promoure la devoció a la Mare de Déu pirinenca, i a col·laborar en el manteniment i millora del Santuari i de la Vall de Núria.

Josep M. Jujol

PIRINEU

Pirineu tes blanques comes
parlen a l'eternitat
dels combats i les victòries
ets emblema immaculat.
Front altiu de nostra terra
amb el més encès fervor
et proclamo dolça serra
de les serres la millor.
Pirineu serra estimada
fins al cel aixeca el front
perquè ets tu, muntanya aimada,
la més bella d'aquest món.
Si d'aquí em traieu un dia
fora aital el meu sofrir
Pirineu, que d'enyorança
no trigaria a morir.

CANÇÓ del VELL PASTOR

Les neus de les muntanyes
em diuen adéu
les pedres de la serra
m'ho diuen també...
Trist i ben trist cantava
un caduc vell pastor
veient que n'arribava
sens trigar la tardor.
Ja mai més les muntanyes
podré tramuntar,
adéu cabana aimada,
adéu mon ramat.
Dolça jovinesa, trista recordança
lluny de mi la pena del teu bon record.

Lluís Capdevila i Víctor Mora

GOIGS A LLAOR DEL SANTÍSSIM SAGRAMENT

Per la nostra benaurança,
en l'Amor, diví Present:
Sigui eterna la lloança
al Santíssim Sagrement.

perquè ens guardi de perills,
i a la Taula de gaubança
vetllí el Pa — diví Aliment —
Sigui eterna...

que acompanya el Combregar
el malalt té la fiança
de consol i guariment.
Sigui eterna...

Si la humana criatura
vol tenir la Immensitat,
la fa seva en l'Hòstia pura
que és Jesús Sagrementat.
Déu fet home té frisança
de lliurar-se al pit brusent...
Sigui eterna...

Era blat digne i propici
que fou molt pel vil pecat:
inefable Sacrifici
per salvar la humanitat.
I en pa blanc, sense rebança,
es consagra en tot moment:
Sigui eterna...

Tot el poble et glorifica
quan els camps fan d'encensers
i, en Custòdia pulcra i rica,
beneeix llars i carrers...
Regne excels de benaurança
que duu el Corpus resplendent!
Sigui eterna...

Aquell vespre del Cenacie,
feia el món sortós hereu
del seu Cos — viu, pel Miracle —;
de la Sang, vessada en Creu...
Si en el cor, íntima estança,
tenim Crist perennement,
Sigui eterna...

Cada Missa renovella
tot el mèrit del Senyor:
Sol puríssim, blanca Estrella
que s'aixeca en l'horitzó
i s'immola en delectança,
fent-se Victima incruent.
Sigui eterna...

A l'Altar, sublim Calvari,
s'alça l'Hòstia triomfant,
i al cel d'or d'un breu Sagrari
hi ha l'Amor que estima tant...
Per la Vida i l'Esperança;
per la Pau del món sofrent;
Sigui eterna...

Bo i tornant-se'n vers el Pare,
s'ha quedat enmig dels fills.
I ens ha dat la seva Mare

I quan l'aspra malaltia
per l'espai fa ressonar
la campana dolça i pia

Per la nostra benaurança,
que és Jesús, viu i present:
Sigui eterna la lloança
al Santíssim Sagrement.

Lletra de Miquel Bosch i Jover - Música de Mn. Francesc Baldelló, prev.

TORNADA

Per la nos·tra be·nan·ran·ça en l'A·mor, di·vi pre·sent. Si·a·e·ter·na la llo·an·ça al San·
tís·sim Sa·gra·ment. Si la hu·ma·na cri·a·tu·ra vol te·mir la im·men·si·tat, la fa se·u·ven l'Hòstia
pu·ra que és Je·sus Sa·gra·meo·tat. Déu, fet ho·me, té fru·san·ça de lliu·rar·se al pit bru·sent

∇ El Pa del cel els heu donat (aHèluia).

∩ Que té en ell tota delectança (aHèluia).

PREGUEM

Oh Déu, que ens heu deixat un sagrament admirable per memorial de la vostra passió; concediu-nos una devoció tan gran als vestres sants misteris del vostre cos i de la vostra sang, que experimentem constantment en nosaltres els efectes de la vostra redempció. Vós que viviu i regneu pels segles dels segles. - ∩ Amén.

TEMPESTES I CALMA

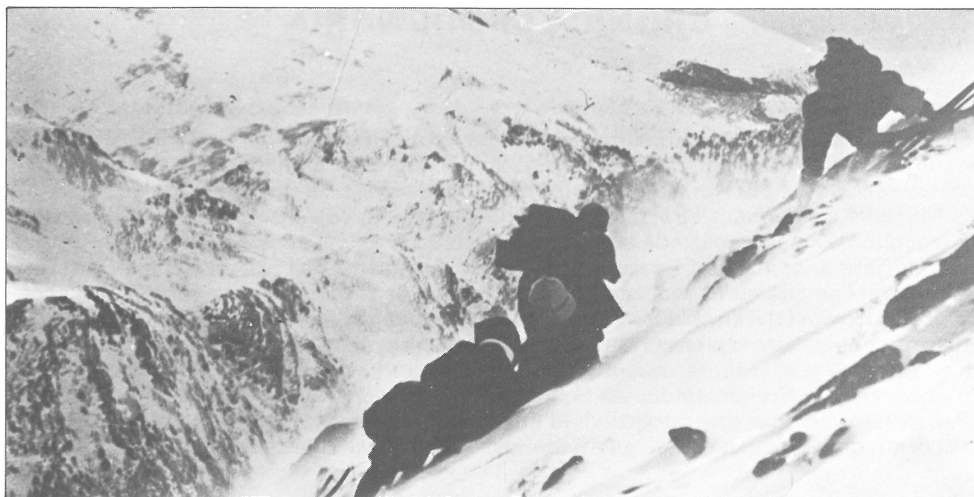
Com a complement a l'articlet del Butlletí anterior, crec que és convenient que coneguem altres impressions del que és Núria, tenint present de que la soledat muntanyenca és un trosset de glòria, que guarda Déu, pels esperits escollits.

Aquesta pau i tranquil·litat que hi ha, és el motiu del perquè gran quantitat de famílies hi passen dies a l'estiu. També quan s'hi havia de pujar amb cavalleria, en aquelles èpoques sense tren cremallera, les famílies hi pujàvem, com podeu comprovar en la foto d'aquells temps. La tranquil·litat d'aquest paratge, és un descans pel viure, contemplant la naturalesa, per les seves excursions de totes les categories, el viure aquest ambient i sentir l'harmonia de la naturalesa... quin dolç descans!

Fins aquí, us he parlat diferents cops, de la pau i bonança que ho domina tot, però s'ha de tenir present, que estant en plena i alta muntanya, quan el temps s'enfada, tots sabem que en aquests paratges les tempestes amb llamps i trons a vegades són impressionants, ja que amb les seves ressonàncies per les serralades que el volten, augmenten formidablement el seu efecte. Si aquesta tempesta és d'hivern i es converteix en nevada, si es té la sort de que no hi ha ventada i la nevada és abundant, resulta també un espectacle meravellós, ja que et fa l'impressió com si la neu ens fes un obsequi i ens demanés permís per nevar, i que amb la suavitat en que ho fa, és per satisfer el nostre caprici, amb el seu silenci i fins pulcritud i elegància, amb l'única finalitat de satisfer la nostra presència a muntanya. Pero, «fillets de Déu», quan no és així, s'enfada i amb arremolinades de furiosa ventada que tot s'ho emporta, ja pots buscar-te un refugi, una bauma, una raconada, fugir de llocs enlairats i si ets a casa, reforçar les portes i finestres, ja que del contrari pots passar per moments difícils. Si t'arreplega a plena muntanya, i tan furiós és, arriba a immobilitzar-te totalment i si no prens precaucions, t'arrossega si no trobes refugi o no t'agafes en algún lloc; és el que en diem «torb». Podeu comprovar en la fotografia que s'inclou, que pujant al Puigmal per la carena directa que surt de Núria i en la que ens va arregar un d'aquest furiós «torb», amb tota la seva violència, ens va immobilitzar per complet, ja que si intentàvem donar algún pas, el torb ens arrossejava i per sort, varem poder, mig ajeguts i agafats en unes roques, evitar una estimbada. Espectacle com aquest, és una de

Fent camí a Núria el 7 de setembre de 1925.

«Torb» tot pujant al Puigmal

les bel·leses de la Natura més impressionants, d'un efecte selvatge, grandios, magnífic, que cal trobar-s'hi, per formar-se una idea del que són aquestes tempestes que fan tremolar tota la serralada. Les tempestes d'aquesta categoria van acompanyades també, a vegades, d'un seguit de trons...però quins trons! Els de la plana no se'n poden fer càrrec d'aquestes tempestes de l'alta muntanya. La terra sembla que tremoli, tot rebruny, un tró no espera l'altre, és un seguit; amb espectacles d'aquesta categoria, qué petit és l'home, i més si es troba a la muntanya! ... sense adonar-te'n, quantes reflexions et fan fer!

Les tempestes també tenen la seva compensació: quan tot s'ha acabat, quin cel més net i pur!, tota la vegetació sembla nova, de tan neta, polida i brillant, com si fos per obsequiar-nos i disculpar-se pels mals moments que ens ha fet passar durant la tempesta.

Els que veniu per aquestes serralades de Núria, com és lògic, heu de comptar amb la possibilitat de trobar-vos amb algun d'aquests espectaculars de fantàstiques manifestacions de la naturalesa i per tant pot semblar en contradicció del que us he indicat de la pau i tranquil·litat, i en la que encaixen perfectament les descripcions del poeta Maragall quan diu:

Amb aquest cel blau
damunt de les muntanyes
i el sol que per tot brilla
Senyor!!
Donau-nos en aquests sentits
l'eterna pau.

Muntanyes, boires, cels,
feu-me d'escala
que per aquests graons
hi vull pujar
per contemplar de més
a la vora al Qui
tot ho ha creat.

i recordant sempre tant en tempesta com en calma:

«Qui de la Verge confia
mai queda desamparat»

Ignasi Canals Tarrats

CRÒNICA DES DE NÚRIA

75è. Aniversari de l'Esquí a Catalunya.— Ja estava anunciat per uns rètols i programes insuperables tècnicament. Comencen les Festes del 75è aniversari de l'Esquí, del qual les valls de Ribes i Núria en foren les pioneres (l'any 1908). La vesprada de Sant Josep fou excepcionalment atractiva damunt la frescor i la bellesa de les muntanyes que ens envolten. Hi hagué baixada amb torxes per les pistes nevades del bosc de la Verge, sopar de germanor a l'hotel, i, sobretot, un formidable castell de focs, en plena nit estel·lada, vora del llac que el reflectia, amb el seu concert de ressons i trons per les cascades florides de colors i d'il·lusió, desmaiant-se sobre el rocam i els pinells. Durant el dia pujaren trens especials, tots plens fins a botó: La vall resultà plena d'espectadors admirats.

Aquest dia, la Srta. Roser Llovet té la gentilesa d'obsequiar per l'altar de Sant Bernat, patró dels esquiadors, una retolació feta en ceràmica per ella mateixa (Havia sigut, per 8 anys diversos, la campiona d'esquí a Espanya). Tots els nuriencs li agraïm el detall.

Més actes commemoratius.— Resseguint el programa del 75è aniversari, tan ben estructurat pels organitzadors, consignem els actes del 20 de març: Slalom paral·lel a Núria, lliurament de dorsals, la cursa, premis, etc... La visita a Núria per part dels col·legis de Ribes, Planoles, Campelles, Campdevàrol, tots els de Ripoll, Sant Joan de les Abadesses, Camprodon... amb els seus concursos de dibuix i esquí, dels dies 21 al 25 de març. També destaquem la bonica exposició del carrilet Ribes-Núria, organitzada aquí pels Ferrocarriils de Muntanya de Grans Pendants.

Nova Direcció a l'Hotel.— En substitució del malaguanyat Sr. Miguel Costa, mort d'accident, s'ha fet càrrec de la direcció de l'Hotel el Sr. Gil Prats, resident a Ribes de Fresser i propietari-director també de l'Hotel Prats. Tothom coincideix en ressaltar les magnífiques qualitats del Sr. Gil, la seva experiència en el ram, i el seu tarannà atent i humà. Des d'aquí li augurem un feliç èxit en el seu comès.

Primera Comunió.— Observem còm els pares que desitgen acompanyar el fill en el dia sagrat de la Primera Eucaristia, ens comenten que venen a Núria en part per fugir de la massificació de ciutat, i del sentit mundà i comercial que s'hi respira: i volen, en intimitat i senzillesa, que ressalti la vinguda de Crist-Amic al cor de l'infant, per damunt d'altres preocupacions com són regles, vestits, festa externa, etc... La nena Núria Fortuny i Posino, de la Parròquia de Sant Medir, amb els seus pares, celebrà així el seu gran dia al Santuari de la seva Patrona. Era el diumenge de Rams, 27 de març.

Ens fa gràcia reproduir aquí un vers fet per la nena i estampat al seu recordatori: «Si vols aprendre a estimar, vine sovint al Sant Sopar».

Exacte. I, enhorabona!

Setmana Santa.— Ha estat bastant animada. Ja convenia, després del desastre de novembre passat! Molts han fotografiat el Monument, com l'any passat, per la seva originalitat. Les funcions, solemnes i concorregudes, tot i que ens visità la neu el Dijous i el Divendres Sant. Alleluia!

Proclamació de Santa Maria de Núria Patrona de l'Esquí a Catalunya.— Com a coronament dels actes celebrats aquí i a Ribes, s'ha celebrat a Núria una magna concentració de representants de clubs alpins i d'esquí catalans, el dia 10 d'abril. Val la pena deixar-ne memòria, puix que els més vells no recordaven haver viscut una festa tant gran: Era la proclamació popular de la Mare de Déu de Núria com a Reina de l'esport blanc i Patrona dels esquiadors catalans.

En el marc d'un dia esplèndid, la Santa Missa fou oficiada a l'aire lliure, a l'explanada verda del Santuari, quedant l'altar col·locat davant la façana del mateix. El Sr. Bisbe Joan, acompanyat per l'Il. Vicari General de la Diòcesi, presidí l'Eucaristia, ocupant llocs destacats les Autoritats vingudes d'arreu; entre les quals destaquem les de la Generalitat, el president de la Federació d'Esquí, el director general d'Esports, el de Grans Pendent de F.M., el Sr. general G. Mellado, el president de la Mancomunitat de la Vall de Ribes, el Sr. President de la Diputació de Girona, Srs. Batlles de Ribes i dels pobles veïns...

Al moment de l'Ofertori, tots els presents dirigiren a cor una hermosa pregària de l'esquiador a la Verge de Núria. Acabat el Sant Sacrifici, hi hagué la maravillosa ofrena floral, precedida d'uns vibrants parlaments de diverses autoritats i presidents de Federacions i Clubs. Anava organitzant l'entusiasta Club Fontalba, de Ribes. Fou tanta i tan gran la pluja de rams de clavells, cistells, poms de flors, etc... que arribaren a cobrir materialment l'ampla escalinata damunt la qual nostra Madona de Núria rebia l'amor i els presents de la multitud, que hi volcava allí l'afecte, l'homenatge, la petició, l'agraïment...

L'organització fou perfecta i ens plau de felicitar tots els incansables col·laboradors, sobretot de la Vila de Ribes, que fou la que envià més nombrosa participació esportiva, cultural i humana. La Cobla de sardanes lluï les seves arts, animant els cors i la diada. Hi hagué actes esportius.

Finalment, s'oferí a tots els presents un dinar camperol i gratuït. Tancà la celebració el Sr. President de la Diputació gironina. En resum, un dia inoblidable.

Noces d'Or alpines.— El C.A.N.-M (Club Alpino Núria-Masella) ha pujat a Núria a celebrar les seves noces d'or: 50 anys d'activitat esportiva. Feia uns anys, ara, que no havien sovintejat tant la seva casa pairal, Núria, a la qual tants dies de glòria havien donat amb les seves competicions nacionals i internacionals. Però han volgut retre homenatge cordial a la Patrona de l'esquí, als peus de la qual li oferiren la S. Missa, el dissabte 30 d'abril; a l'ensem que una altra ofrena íntima i significativa: el ciri de la fe i les flors de l'agraïment. Presentà l'ofrena el seu President, Sr. Puig. En sortir, un bon sopar a l'hotel, amb una cuina selecta i deliciosa. La trentena de persones que vinguéren representaven als 600 socis del Club. Hermosa gesta!

Aplec de la Vall de Ribes.— El dilluns de Pasqua Granada, 23 de maig, i enmig d'una nevada general, els romeus de la Vall presidits pels sacerdots, arribaven a Núria. Com l'any passat, el caliu de Núria i del que ella representa, feia florir el foc de la fe i l'amor a la multiseclar Regina del Pirineu. A més, aquest any calia guanyar el Jubileu. I així fou. Uns a peu, altres amb tren..., tots amb la devoció al cor. Per molts anys!

Aquest dia participà l'Eucaristia el nen Robert Belmonte Olmo, acompanyat dels seus pares, vinguts de la Parròquia de Sant Ramon Nonat, de Barcelona.

*Mn. Josep Ma. Ricart
Cronista*

UN DIA AL SANTUARI

Fa ja uns trenta anys, poc més o menys, és va presentar l'oportunitat de passar quatre dies de descans al Santuari de la Mare de Déu de Núria. La serenor del paisatge, la quietud, l'aire lleuger i la mateixa alçada, tot era una clara invitació a l'esplai de l'esperit, a la reflexió serena i a donar lliure volada al pensament, extrems tan humans i necessaris pels que vivim a la gran metròpoli.

Un d'aquests dies, va ésser dedicat íntegrament a la vida del Santuari des de l'alba a la mitja nit. I així mateix ho varem portar a terme i en tinc encara el viu record, tema d'avui per aquestes ratlles.

Una jornada completa de vida a Núria, és tot un seguit de petites coses sempre dins el bell marc de la senzillesa i la simplicitat. Una diada plenament normal, però així sí, saturada d'un privilegi poc comú en els nostres dies: sense brogit, ni fums ni presses ni empentes. El rellotge marca les hores mansament i corre el jorn des de la claror creixent de la matinada fins les foscos de la nit i res transcendental escapa al pas de la vida quotidiana.

Sense haver de matinejar, va ésser fàcil arribar a la missa primera que llavors era a les vuit. Per tot arreu silenci. L'ampla pau de la nau que presideix la Verge, tot atreu a seguir amb plena intensitat les oracions i pregàries del sacerdot i meditar amb temps i tranquil·litat sobre les divines ensenyances de l'epístola i de l'evangeli.

No caldria escriure que acabat l'acte matinal s'imposa la paraula esmorzar i més encara quan tens preparat un bon pa amb tomaquet i pernil tot a punt per regar amb un seleccionat vinet blanc del tarragonès.

Cal fer un petit passeig i tal volta la caminadeta més apropiada és anar a veure un vas d'aigua gelada a la Font de Sant Gil.

Vora el riu, un poc de lectura. El títol va ésser aquesta vegada el llibre «Pàtria» de Mossén Cinto. «Oda a Barcelona», «Lo barretinaire», «La palmera de Jonqueres»... Fa bonic veure arribar el Cremallera replet de romeus i excursionistes. Els colors blaus del tren destaquen sobre els verds prats, les roques i la serenitat del cel. Llàstima que el dia no era gaire sencer i llargues nuvolades que venien de Finestrelles i del Puigmal feien pensar amb la paraula pluja. No va ésser així. La tarda la varem tenir daurada i preciosa.

Al migdia, no podia pas deixar perdre l'«Angelus» a la Capella. Una nova salutació a Madona, en aquesta hora que el pas del sol divideix el dia. Molta gent visitava els tres símbols de Núria: La Creu, la Campana i l'Olla.

A fora l'aire era fresquívol, però, el sol de juliol amb el seu tebi escalf ofería amb tota gentilesa un gran benestar.

Abans de dinar, hi va haver temps per pujar fins a Pedrises i fer algunes fotografies. El dia era cada vegada més clar.

I a l'hora de recuperar forces. Un dels plats de l'apat va ésser truita. Excel·lent per cert. Una truita per ésser bona diuen que ha de portar tres efes: fresca, fregida i del Freser. Falta poc cosa per complir el vell postulat. Era fresca, fregida i gairebé del Freser, ja que les aigües de Núria no tenen més camí que anar a parar al Freser que passa per Ribes. Tot això en el supòsit que la truita sigués de Núria tal com em varen dir.

Breu descans. Amb un llibre sota el braç i el bastó, camí de Fontalba. En un assofollat redós lectura d'unes pàgines per mi ja molt conegudes de les «Memòries d'un Cavaller» d'en Jaume Raventós. I ja veieu quines coses. Des de les alçades de Núria, vola el pensament vers una masia de l'Alt Penedès a llargs quilòmetres de distància. Agradosa lectura i simpàtica caminada que no va passar de la Font de la Coma.

A l'arribar al Santuari era quasi l'hora del Rosari que el capellà va resar amb tota dignitat. En aquest clos, esqueien bé les lletanies de la Verge.

Capvespre. Ombres per tot arreu i aviat la nit fosca. Aquell dia nuvolat primer i després lluminós ha acabat la seva força. El sol amagat darrera les muntanyes ens ha deixat com a sentinel·la una lluna en quart creixent com una fina tallada de meló.

Sopar. També truita però aquesta vegada era d'ou. Ou amb carbasó, per cert molt bona. I aviat a dormir. Una nit acollidora, silenciosa tot descans, silenci i bonança.

Heus aquí un dia passat al Santuari de la Mare de Déu de Núria sense complicació de cap mena. Una diada com en voldriem moltes i que no és possible tenir en l'atrafegament de cada jorn i el neguit del treball moltes vegades sense cap utilitat. I això és l'oferta d'aquestes vint-i-quatre hores: serenitat plena, neteja d'esperit i benaurança física en la deliciosa puresa d'uns aires no profanats per la contaminació i el nerviosisme.

Josep Vilaret

NOTÍCIES

DIFUNTS

Pregueu a Déu per l'ànima dels nostres comfres:

- Vicenta Anglas de Garcia-Vera, de Barcelona
- Adela López Vda.Tapies, de Tarragona
- Rosa Vall Vda.Riera, de Barcelona
- Dorotea Blasi Vda.Bragulat, de l'Hospitalet

Que al Cel siguin.

Al Santuari se'ls va aplicar la reglamentària Missa.

COL·LECTA extraordinària per sufragar les despeses dels actes de l'aniversari.

Donatius rebuts, per ordre de recepció:

-Eugeni Borrell i família	-Manuel Cuevas i família
-Rosa Ribas	-Assumpció Molas
-Àngels Minguez	-Antoni Puig
-Núria Castellet	-Eduard García i família
-Alexandre Font	-T. G. Vda. J.
-Francesc Segarra i família	-J. M. J.

Total 22.800 ptas. La col·lecta continua, sigueu generosos, l'ofrena al Santuari serà el millor record de les festes, però són necessaris diners. Aviseu a Secretaria (237 97 00) o al Tresorer (226 35 72), i passarem a recollir el donatiu.

El tresorer

NURIENCS!
Cada AMIC de NÚRIA, un altre amic!
Cal augmentar el grup.
Busqueu famílies que tinguin:
Amor a la Vall de Núria i
devoció a Santa Maria de Núria.

PROGRAMA XXV ANIVERSARI

1983 NÚRIA

24 juny Romiatge al Santuari i Jubileu de l'Any Sant

25 juny Excursió a Coma de Vaca. Via Crucis per la muntanya. Assemblea

26 juny Missa al Santuari. Visita Espiritual al comiat.

1983 BARCELONA

Parròquia Ntra. Sra. de Núria

Diumenge 20 de novembre

Missa Solemne. Goigs. Veneració de la imatge

Acta de Germanor

Concert Orfeó Laudate

1984 NÚRIA

APLEC de Germanor de França i Espanya

Ofrena al Santuari

Cloenda del XXV aniversari

AMICS DE NÚRIA, assistiu i participeu a tots els actes.

BUTLLETÍ NÚRIA

portaveu de la

LLIGA ESPIRITUAL DE LA MARE DE DÉU DE NÚRIA

Santuari de Núria

Pirineu de Girona